

synes, er det nødvendigt, at man foretager visse Underfølgelser af Søen med Hensyn til dens Dybde paa forskjellige Steder og Bunds Befæstning. Hertil er anslaaet at medgaae en Sum af 600 Rbd., og da Udvalget antager, at dette Foretagende har faa megen Sandsynlighed for sig, kan man ikke Andet end tilraade Thinget at bevilge Beløbet.

Forslaget under Nr. 5 gaaer ud paa Nedlæggelsen af Sildesalteriet ved Lynæs. Dette er et Etablissement, som i tidligere Dage er blevet oprettet for at forhindre, at de Sild, som maatte fanges der i Omegnen, skulde gaae tabte. Det har tidligere været et Foretagende, som nogenlunde har kunnet svare Regning, da man havde Affætning paa de saaledes tilvirkede Produkter; i de senere Aar, navnlig efterat Affætningen til Vestindien er ophørt, har det imidlertid vist sig, at man ikke kan sælge den Fisk, som her tilberedes, og derfor finder Udvalget det rimeligt, efterat man allerede i et Par Aar har ladet det staa hen paa Prøve, at der fattes en endelig Beslutning om at ophøre dermed. Lignerde Grunde have bevæget Udvalget til at indstille, at Steenbruddet paa Bornholm nu endelig nedlægges. Det vil altsaa fremgaae heraf, at man vil have realiseret, hvad der høves af Eiendomme og hvad der høves i Dplag af Steen, og dette vil da formeentlig tage sin Begyndelse i det kommende Finansaar.

Forslaget under Nr. 8 er motiveret ved, at man maa ansee det for et lidet heldigt Forhold, Statskassen er kommen til at staae i med Hensyn til Bispetienderne. Det vil være i Thingets Grindring, at Forholdene for Diesblikket ere saaledes, at det staaer i den paagældende Embedsmands Magt, hvert tredie Aar at vælge, om han vil lønnes med Tiender eller med fast Gage. Dette var en Foranstaltning, der blev truffen i en Tid, da Tiendens Værdi var meget ringere end nu, og som vistnok har bidraget endeel til at ansee de paagældende Embedsmænds Lønninger for at være for ringe. Nu er Spørgsmaalet: skal man vedblive at lade dette Forhold blive staaende saaledes, at det aldeles staaer i vedkommende Embedsmands Magt, hvert tredie Aar at kunne tage Tiende in natura eller en

fast Gage, det vil med andre Ord sige, dersom Forholdene blive ugunstige, da at tage fast Gage, og, naar Forholdene blive gunstige igen, da at modtage Tiende. Dette Forhold synes i det Hele at være af en saadan Befæstning, at der ikke længere derom kan være Tale. Det har naturligtvis ikke været Udvalgets Mening, særligt at ville forlange, at de Personer, som ere ansatte i Embederne, og som ved deres Ansættelse have faaet kongeligt Tilsagn om, at denne Vacans skal staae dem aaben, ikke for deres Embedstid skulle beholde denne Indtægt; men man har meent, at ved indtrædende Vacanser maatte en endelig Afgjørelse i denne Henseende finde Sted, og navnlig i den Retning, at Staten overtager disse Tiender. Naar man har foreslaaet, at Ordet „midlertidig“ skal udgaae i Overskriften, saa er det væsentlig af Hensyn til, at ikke alle de Tiender, som staae opførte under denne Post, ere kun midlertidigen overtagne af Statskassen, idet Sjæns Bispetiende nu er endelig overtagen, saa at Overskriften ikke lenger passer; man har derhos troet, at, naar der simpelthen stod: „overtage Bispetiender“, vilde det indbefatte saavel de, der kun ere midlertidigen overtagne, som de, der endeligen overtages, og i Forbindelse hermed gaaer Slutningen af Forslaget ud paa, at, naar Vacance indtræder, skulle de alle overgaae til endelig at overtages af Statskassen.

Forslaget under Nr. 9 er ligeledes opført efter Indstilling fra Finansministeriet, og motiveret derved, at Præsten i Nørre-Sundby har havt en Refusion af Aalborg Bispetiende af 100 Rbd., som en Deel af sine Embedsindtægter. Denne Refusion har været ham tilstaaet paa Tid, og er senest udløben med 1848, da denne Embedsmand, paa Grund af Førelands betrangte Siilling, afstod den som en frivillig Gave, paa samme Maade, som faa mange andre Embedsmænd og Borgere gave frivillige Gaver; men nu, da Forholdene have klaret sig, og man atter vender tilbage til den regelmæssige Tilstand, ønsker han igjen at faa denne Indtægt, og Udvalget kan ikke Andet end finde, at en høi Grad af Billighed taler derfor, og indstiller derfor, at denne Udgift bevilges.